

Lovforslag nr. L 121. Fremsat den 11. december 1996 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om ændring af skattestyrelsesloven, ligningsloven, statskatteloven og kildeskatteloven samt ophævelse af lov om bindende forhåndsbesked og omkostningsdækningsloven

(Omkostningsdækning i skatteankenævnsager, udvidet adgang til bindende forhåndsbesked og sammenskrivning af skatteproceslove)

§ 1

I lov om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v. (skattestyrelsesloven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 517 af 14. juni 1996, foreta-ges følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 4, 2. pkt., ændres »§ 1, stk. 1, i lov om bindende forhåndsbesked om skatte-spørgsmål m.v.« til: »§ 20 A«.

2. Efter § 20 indsættes som *kapitel 2 A*:

»Kapitel 2 A

Bindende forhåndsbesked

§ 20 A. Enhver, for hvem det skønnes at væ-re af væsentlig betydning, kan hos Ligningsrå-det, jf. dog § 17, stk. 4, 2. pkt., få et bindende svar på spørgsmål om den skattemæssige virk-ning for spørgeren af en af denne påtænkt dis-position (forhåndsbesked), når Ligningsrådet i øvrigt har kompetence til at afgøre spørgsmå-let med klageadgang til Landsskatteretten.

Stk. 2. Enhver, for hvem det skønnes at være af væsentlig betydning, kan hos Ligningsrådet, jf. dog § 17, stk. 4, 2. pkt., få en bindende for-håndsbesked om de skattemæssige virkninger for andre af en disposition, som spørgeren på-tænker at foretage, når Ligningsrådet i øvrigt har kompetence til at afgøre spørgsmålet med klageadgang til Landsskatteretten.

Stk. 3. Forhåndsbesked efter stk. 1 eller 2 gives endvidere om afgift efter pensionsbeskat-ningsloven.

Stk. 4. Skønner Ligningsrådet, jf. dog § 17, stk. 4, 2. pkt., at det stillede spørgsmål er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed, eller at andre hensyn taler afgørende mod en besvarelse, afvises spørgs-målet med fornøden begrundelse. Bindende forhåndsbesked gives i almindelighed ikke om den skattemæssige virkning af en disposition, der er gennemført.

§ 20 B. En anmodning om bindende for-håndsbesked skal være skriftlig og indgives til den centrale told- og skatteforvaltning. An-modningen skal indeholde alle de oplysninger af betydning for svaret, som står til rådighed for spørgeren.

Stk. 2. Samtidig med indgivelse af anmod-ningen skal der betales et gebyr. Gebyret for en anmodning om egne forhold som nævnt i § 20 A, stk. 1, er på 1.100 kr. Gebyret for en anmod-ning om andres forhold som nævnt i § 20 A, stk. 2, er på 5.500 kr. Gebyrerne reguleres efter personskattelovens § 20. Gebyrerne tilbagebe-tales, hvis anmodningen afvises.

Stk. 3. Udover gebyret efter stk. 2 skal der i tilfælde som nævnt i § 20 A, stk. 2, betales for det tidsforbrug, de statslige skattemyndigheder samlet har anvendt til besvarelse af anmodnin-gen. Betalingen udgør 1.100 kr. for hver 5 ti-mers tidsforbrug. Beløbet reguleres efter per-

sonskattelovens § 20. Beløbet tilbagebetales, hvis anmodningen trækkes tilbage eller afvises. Bestemmelserne i 1.-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse ved besvarelse af anmodninger som nævnt i § 20 A, stk. 1, i det omfang de statslige skattemyndigheder samlet har anvendt mere end 50 timer til besvarelse af anmodningen, men kun for tidsforbrug udover 45 timer. I sidstnævnte tilfælde skal spørgeren underrettes om at tidsforbruget vil overstige 50 timer og dermed udløse betaling for tidsforbrug, før anmodningen besvares, således at spørgeren får mulighed for at trække anmodningen tilbage.

Stk. 4. Skønner told- og skatteforvaltningen, at spørgsmålet ikke er tilstrækkeligt oplyst, kan told- og skatteforvaltningen anmode spørgeren om yderligere oplysninger eller dokumentation. Efterkommes anmodningen ikke, kan spørgsmålet afvises, eller svaret begrænses til de forhold, der skønnes tilstrækkeligt oplyst.

Stk. 5. Reglerne i § 30 om syn og skøn i landsskatteretssager finder tilsvarende anvendelse i sager om bindende forhåndsbesked. Told- og skatteforvaltningen kan i den enkelte sag fastsætte en frist for fremsættelse af en begæring om syn og skøn.

§ 20 C. En bindende forhåndsbesked efter § 20 A kan påklages til Landsskatteretten. Afslag på en anmodning om bindende forhåndsbesked og opgørelsen af tidsforbruget efter § 20 B, stk. 3, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 2. En forhåndsbesked efter § 20 A er bindende for skattemyndighederne ved behandlingen af det beskrevne forhold. En bindende forhåndsbesked efter § 20 A, stk. 2, er kun bindende for skattemyndighederne ved stillingtagen til dispositioner foretaget efter forhåndsbeskedens afgivelse.

Stk. 3. En forhåndsbesked er ikke bindende i det omfang, der er sket ændringer i forudsætninger, som har været afgørende for indholdet af forhåndsbeskeden, herunder ændringer i love eller bekendtgørelser, der har ligget til grund for forhåndsbeskeden.«

3. I § 23, stk. 1, nr. 5, indsættes efter »forhåndsbesked«: »efter § 20 A«.

4. I § 23, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

5. I § 25, stk. 2, 1. pkt., og i § 26, stk. 4, ændres »§ 21, stk. 2« til: »§ 21, stk. 3«.

6. I § 31, stk. 4, ændres »3 år« til: »den 1. maj i det 4. år«.

7. I § 33, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder indbringelse for domstolene af andre administrative afgørelser efter denne lov.«

8. Efter § 33 indsættes som kapitel 3 A:

»Kapitel 3 A

Omkostningsdækning

§ 33 A. Der ydes et tilskud til dækning af udgifter, som den skattepligtige har betalt for sagkyndig bistand m.v. ved klage efter denne lov til skatteankenævnet eller til Landsskatteretten, eller ved domstolsprøvelse af en sådan afgørelse. Tilskud ydes dog ikke vedrørende afgørelser om vurdering af fast ejendom.

Stk. 2. Krav på tilskud efter stk. 1 kan ikke sælges, pantsættes eller på anden måde overdrages. Kravet kan heller ikke gøres til genstand for retsforfølgning eller modregning.

§ 33 B. Tilskudsberettiget er følgende udgifter, når de er betalt:

- 1) Udgifter til sagkyndig bistand, medmindre den sagkyndige er ansat hos den, som skattesagen vedrører.
- 2) Retsafgifter, bortset fra gebyret til Landsskatteretten, jf. § 25, stk. 4.
- 3) Udgifter til syn og skøn.
- 4) Udgifter til sagkyndige erklæringer og andet bevismateriale.

Stk. 2. De tilskudsberettigede udgifter reduceres med:

- 1) Tilkendte eller på anden måde godtgjorte udgifter som nævnt i stk. 1.
- 2) Afgiftstilsvær, der kan fradrages som indgående moms efter lov om almindelig omsætningsafgift.

§ 33 C. For skattepligtige personer og dødsboer udgør tilskuddet 44 pct. af de tilskudsberettigede udgifter indtil udgangen af kalenderåret 1997, og derefter 38 pct. For andre skattepligtige udgør tilskuddet 34 pct.

Stk. 2. Landsskatteretten kan bestemme, at udgifter, der er afholdt til syn og skøn i en

F. t. l. vedr. skattestyrelsesloven m.v.

landsskatteretssag, jf. § 30, skal dækkes fuldt ud.

§ 33 D. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsdækning.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 33 E. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til indenfor en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angiven bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelserne i retsplejeloven om indholdet af et anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.«

9. Efter § 36 indsættes:

»§ 37. De kommunale og statslige skattemyndigheder skal under ansvar efter §§ 152-152 a, og §§ 152 c-152 f, i straffeloven iagttage ubetinget tavshed overfor uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervs-mæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Det samme gælder de kommunale myndigheder, der forestår opkrævning og indrivelse af skatter, for så vidt angår dette arbejde.«

10. I § 39, *stk. 1*, ophæves: », jf. dog *stk. 3*«.

11. § 39, *stk. 3*, ophæves.

12. § 40, *stk. 1 og 2*, samt *stk. 3, 3. pkt.*, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter *stk. 1*.

§ 2.

I lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 15. november 1995, som ændret senest ved lov nr. 488 af 12. juni 1996, indsættes efter § 7 P :

»§ 7 Q. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

- 1) Tilskud efter § 33 A i skattestyrelsesloven.
- 2) Tilskud fra almenyttige fonde til dækning af udgifter, der er tilskudsberettigede efter § 33 B i skattestyrelsesloven, i det omfang tilskuddet benyttes til formålet.

Stk. 2. Udgifter til bistand i skattesager kan ikke fradrages ved indkomstopgørelsen.«

§ 3

I lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten (statsskatteloven), som ændret senest ved lov nr. 427 af 14. juni 1996, ophæves §§ 44-47 og § 49, 2. pkt.

§ 4

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer (kildeskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 519 af 22. juni 1995, som ændret senest ved lov nr. 487 af 12. juni 1996, ophæves § 87.

§ 5

Lov om bindende forhåndsbesked om skat-tespørgsmål m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 292 af 5. maj 1993, som ændret ved lov nr. 313 af 17. maj 1995, ophæves.

§ 6

Lov om omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager, jf. lovbekendtgørelse nr. 330 af 3. maj 1994, ophæves.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1997.

Stk. 2. § 33 A i skattestyrelsesloven, som affattet ved § 1, nr. 8, i denne lov, finder anvendelse på udgifter, der er betalt efter lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovforslaget er dels gennem en tilskudsordning at afbøde borgernes omkostninger ved køb af sagkyndig bistand ved klage til skatteankenævn, dels at samle og forenkle de væsentligste skatteproceslove.

Lovforslaget består af fire dele:

- 1) Udvidelse af den gældende ordning med omkostningsdækning i visse skattesager til også at omfatte omkostningsdækning i skatteankenævnsager, jf. § 1, nr. 8.
- 2) Skattefritagelse af tilskud fra almennyttige fonde til dækning af visse udgifter til førelse af skattesager, jf. § 2.
- 3) Sammenskrivning af skattestyrelsesloven, lov om bindende forhåndsbesked, omkostningsdækningsloven og bestemmelser om tavshedspligt i statskatteloven og kildeskatteloven.
- 4) Udvidelse af adgangen til at få en bindende forhåndsbesked, både for så vidt angår kredsen at spørger og for så vidt angår de emner, der gives svar om, samt en justering af reglerne for betaling for en bindende forhåndsbesked, jf. § 1, nr. 2.

Gældende ret – omkostningsdækning

Der ydes i dag et skattefrit tilskud til dækning af visse udgifter, der er afholdt i forbindelse med påklage af en skattesag til Landsskatteretten eller ved domstolsprøvelse heraf.

De skattesager, der ydes tilskud til, er sager, der efter deres art kan indbringes for Landsskatteretten, jf. § 4, stk. 4, og § 23, stk. 1, i skattestyrelsesloven. Der ydes dog ikke tilskud til sager om vurdering af fast ejendom.

De udgifter, der ydes tilskud til, er primært udgifter til sagkyndig bistand, men der ydes også tilskud til retsafgifter, udgifter til syn og skøn samt udgifter til sagkyndige erklæringer og andet bevismateriale.

Der ydes imidlertid kun tilskud til nettoudgiften. Reduceres således tilskudsberettigede udgifter ved at udgiften godtgøres fra anden side, reduceres tilskuddet fra det offentlige tilsvarende. Beregningsgrundlaget reduceres også med afgiftstilsvaret, der kan

fradrages som indgående moms efter lov om almindelig omsætningsafgift.

Tilskudsprocenten er for fysiske personer 44 pct. frem til udgangen af 1997 og derefter 38 pct. Tilskudsprocenten er for juridiske personer 34 pct. Procentsatserne er fastsat således, at de nogenlunde svarer til et ligningsmæssigt fradrag for udgiften.

Tilskudsordningen modsvarer til dels af, at udgifter til bistand i skattesager ikke må fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Tilskudsberettiget er derfor alene den skattepligtige, som sagen vedrører, idet alene denne ville kunne have haft en fradragsret for udgiften.

Tilskudsretten forudsætter, at udgiften er afholdt og betalt. Der ydes også tilskud til a'contobetaling. Tilskuddet ydes, selvom sagen ikke føres igennem til kendelse eller dom.

Krav på tilskud kan hverken overdrages, pantsættes eller undergives kreditorforfølgning.

Gældende ret – bindende forhåndsbesked

Enhver, for hvem det er af væsentlig betydning, kan i dag få en forhåndsbesked fra Ligningsrådet om de skattemæssige virkninger for spørgeren af en disposition, som spørgeren påtænker at foretage. En sådan forhåndsbesked er bindende for skattemyndighederne ved den ligningsmæssige behandlingen af den pågældende disposition, medmindre afgørende forudsætninger for svaret efterfølgende er ændrede, eller den lovgivning, der er lagt til grund for svaret, efterfølgende er ændret.

Bindende forhåndsbesked gives af Ligningsrådet eller den statslige skattemyndighed, som Ligningsrådet bemyndiger dertil. En bindende forhåndsbesked kan påklages til Landsskatteretten efter de almindelige regler for klage dertil.

Bindende forhåndsbesked gives om almindelig indkomstskat, kulbrinteskate, selskabsskat, formueskat samt afgift og tillægsskat efter pensionsbeskatningsloven og afgift efter lov om frigørelsesafgift.

Ligningsrådet m.v. kan afvise at give en bindende forhåndsbesked, hvis det skønner, at spørgsmålet ikke kan besvares med fornøden sikkerhed, eller at andre hensyn taler afgørende mod en besvarelse.

For at få en bindende forhåndsbesked skal der betales en afgift på 1.500 kr. (i 1997). Derudover kan der opkræves en tillægsafgift, hvis den påtænkte disposition har et betydeligt økonomisk omfang eller det er særligt arbejdskrævende at give den forhåndsbesked, der er bedt om. Reglerne om tillægsafgift er fastsat i bekendtgørelse nr. 859 af 22. oktober 1992 om bindende forhåndsbesked om skattespørgsmål. Såvel «grundafgiften» som en eventuel tillægsafgift tilbagebetales, hvis anmodningen om forhåndsbesked afvises eller trækkes tilbage.

Til belysning af det stillede spørgsmål kan der udmeldes syn og skøn ved byretten.

Gældende ret – tavshedspligt

For dem, der virker indenfor den offentlige forvaltning, gælder der en almindelige tavshedspligt efter § 27 i forvaltningsloven, jf. § 152 og §§ 152 c-152 f, i straffeloven. Denne tavshedspligt er betinget.

For skatte- og opkrævningsmyndighederne gælder derudover efter § 44 i statsskatteloven og § 87 i kildeskatteloven en ubetinget tavshedspligt overfor uvedkommende med hensyn til visse oplysninger, de som led i deres arbejde bliver bekendt med. Denne tavshedspligt omfatter såvel læge medlemmer af en skattemyndighed som eventuel medhjælp for en skattemyndighed.

Denne særlige tavshedspligt indebærer bl.a., at skattemyndighederne ikke kan udlevere sådanne særligt tavshedsbelagte oplysninger til private, der ikke er part i sagen.

Lovforslaget

Ordningen med omkostningsdækning i skattesager går tilbage til 1984. Den blev oprindelig udformet som en tilskudsordning, der alene omfattede udgifter til sagkyndig bistand m.v. ved at få prøvet en skattesag for domstolene. Samtidig blev det bestemt, at udgifter til sagkyndig bistand i skattesager ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen.

I 1993 blev omkostningsdækningsordningen udvidet til også at omfatte udgifter til sagkyndig bistand m.v. ved klage til Landsskatteretten. Samtidig blev der åbnet for, at Landsskatteretten efter en konkret bedømmelse i den enkelte sag kan beslutte, at udgifter til syn og skøn i sagen skal dækkes fuldt ud – og ikke kun delvist.

Skatteministeren tilkendegav under lovforslagets behandling overfor Folketingets Skatteudvalg, at der de første tre år efter indførelsen af omkostningsdækning i Landsskatteretssager årligt ville blive udarbejdet en rapport til skatteudvalget om erfaringerne med den ændrede omkostningsdækning. Sådanne

rapporter er tilsendt skatteudvalget, jf. folketingsåret 1994-95, Alm. del – bilag 107 og 356 samt folketingsåret 1995-96, Alm. del – bilag 496.

På baggrund af disse rapporter der bl.a. viser, at udgiften ved omkostningsdækningen i Landsskatteretssager kun blev ca. 2/3 af den forventede udgift, og på baggrund af en erkendelse af at der kan være sager i skatteankenævn af en sådan kompleksitet, at det kan være velbegrunderet, at klageren søger sagkyndig bistand allerede på dette tidlige stadium, stilles der forslag om at udvide den gældende omkostningsdækningsordning til også at omfatte skatteankenævnsager.

Det er dog fortsat regeringens opfattelse, at der i den langt overvejende del af skatteankenævnsagerne ikke er brug for sagkyndig bistand. Det har bl.a. sammenhæng med, at der i reglerne for sagsbehandlingen i skatteankenævn er indbygget mange retssikkerhedshensyn. Det er derfor ikke hensigten at ændre sagsbehandlingen i skatteankenævnene i retning af, at klageren fremover forventes at have sagkyndig bistand.

Som reglerne om omkostningsdækning er i dag, ydes der kun tilskud til nettoudgifter vedrørende skattesager. Dækkes en tilskudsberettiget sagsomkostning fra anden side, f.eks. af et legat fra en fond, reduceres beregningsgrundlaget for tilskuddet efter omkostningsdækningsloven med fondslegatet. Samtidig beskattes klageren af legatet, således at der foreligger en slags »dobbeltbeskatning«.

Det foreslås at ophæve denne virkning ved at gøre tilskud fra almennyttige fonde til dækning af tilskudsberettigede udgifter til førelse af skattesager skattefrie, når tilskuddet anvendes til formålet.

Det foreslås i øvrigt at samle reglerne om omkostningsdækning og bindende forhåndsbesked i skattestyrelsesloven, tilligemed reglerne om skattemyndighedernes særlige tavshedspligt. Derved samles de væsentligste skatteprocesregler i een lov - uden at denne bliver voldsomt stor – med deraf følgende regelforenklinger.

I den forbindelse foreslås, at der fremover som udgangspunkt skal kunne gives bindende forhåndsbesked om alle spørgsmål, som Ligningsrådet har kompetence til at afgøre konkret med klageadgang til Landsskatteretten (dvs. bortset fra bevillings- og dispensationssager), og ikke – som i dag – kun indenfor en række nærmere angivne sagstyper. Det foreslås tillige, at der skal kunne indhentes en bindende forhåndsbesked om den skattemæssige virkning for andre end spørgeren af en af denne påtænkt disposition, og ikke – som i dag – kun om de skattemæssige virkninger af dispositionen for spørgeren. Det fore-

slås også, at betalingsreglerne for bindende forhåndsbesked justeres og lovfæstes.

Det foreslås endvidere, at den særlige tavshedspligt for skattemyndighederne sammenskrives således, at beskrivelsen af de særligt tavshedsbelagte oplysninger ændres fra oplysninger om skattepligtiges eller indeholdelsespligtiges økonomiske, erhvervs-mæssige eller privatlivet vedrørende forhold samt oplysninger om skattepligtiges indkomst- og formueforhold til alle oplysninger, som skattemyndighederne kommer i besiddelse af som led i deres arbejde, når oplysningerne er om en persons økonomiske, erhvervs-mæssige eller privatlivet vedrørende forhold. Den foreslåede formulering indebærer en mindre udvidelse af området for særligt tavshedsbelagte oplysninger.

Provenumæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes med betydelig usikkerhed at medføre årlige merudgifter på 10-15 mill. kr. til omkostningsdækning. Udgifterne finansieres ved en forhøjelse af den lovbundne bevilling vedrørende udgifter til sagkyndig bistand i skattesager m.v. (§ 9.21.05) under Skatteministeriet.

Forslaget skønnes derudover ikke at medføre nævneværdige merudgifter til administration.

EU-retlige aspekter

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget om omkostningsdækning i skatteankendevnssager er til gavn for de erhvervsdrivende, der får en sag behandlet i skatteankenævnet.

Forslaget om at udvide adgangen til at få en bindende forhåndsbesked er ligeledes til gavn for erhvervslivet.

Miljø-mæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljø-mæssige konsekvenser.

Høring

Et udkast til lovforslaget har været sendt til udtalelse hos Erhvervenes Skattesekretariat, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Regi-

strerede Revisorer, Advokatsamfundet, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Københavns kommune og Frederiksberg kommune.

Spaltehenvisninger

Spaltehenvisninger er medtaget som bilag til lovforslaget.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget er en redaktionel følge af forslagene under § 1, nr. 2, og § 5.

Til nr. 2

Der stilles forslag om at overføre de gældende regler i lov om bindende forhåndsbesked om skatte-spørgsmål m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 292 af 5. maj 1993, som ændret ved lov nr. 313 af 17. maj 1995, til skattestyrelsesloven. Reglerne foreslås indsat i skattestyrelsesloven som §§ 20 A-20 C.

Lejligheden er benyttet til at foretage visse sproglige forenklinger. Det foreslås endvidere at udvide området for og adgangen til bindende forhåndsbesked og at justere betalingsreglerne vedrørende bindende forhåndsbesked.

Efter § 20 A har som udgangspunkt enhver ret til at få et bindende svar på spørgsmål om den skattemæssige virkning af en påtænkt disposition.

Om svarets bindende virkning henvises til forslaget til § 20 C og bemærkningerne dertil.

Formålet med retten til en bindende forhåndsbesked var, at den enkelte borger på forhånd skal kunne sikre sig, hvilken skattemæssig virkning en disposition, som den pågældende har planer om at foretage, vil få for netop ham eller hende. Derimod omfatter retten til bindende forhåndsbesked ikke de skattemæssige virkninger af den påtænkte disposition for andre end spørgeren.

Retten til bindende forhåndsbesked omfatter som udgangspunkt ikke forhåndsbesked om dispositioner, der er gennemført. Den skattemæssige virkning af sådanne dispositioner må afklares som led i den almindelige ligning. Der kan dog undtagelsesvis være tilfælde, hvor behovet for at få et bindende svar om den skattemæssige virkning af en disposition, der er gennemført, må sidestilles med situationer, hvor dispositionen endnu ikke er gennemført, f.eks. tilfælde hvor svaret vil være af betydning for dispositioner, der påtænkes foretaget. I sådanne tilfælde kan der også indhentes et bindende svar.

Det har vist sig, at der er et behov i erhvervslivet for at kunne få en bindende forhåndsbesked om den skattemæssige virkning for kunder af et produkt, som en virksomhed påtænker at markedsføre. Det kan såvel være et produkt, der er under nyudvikling, som et færdigt produkt virksomheden formidler salget af. Dette behov skønnes at være særligt til stede indenfor den finansielle sektor. En sådan adgang til bindende forhåndsbesked for virksomheder om de produkter, virksomheden markedsfører, vil kunne give virksomhedens kunder en sikkerhed for den skattemæssige virkning af det produkt, kunden køber.

Det foreslås derfor, at den gældende adgang til at få en bindende forhåndsbesked udvides fra ikke kun at omfatte forhåndsbesked om spørgerens egne skattemæssige forhold til også at omfatte forhåndsbesked om den skattemæssige virkning for andre af en disposition, som spørgeren påtænker at foretage. Det vil i sagens natur ofte ikke være muligt at give et ligeså præcist svar i disse tilfælde som i de hidtidige tilfælde, fordi der ikke på svartidspunktet er en viden om den enkelte kundes individuelle skattemæssige forhold, ligesom det må forventes oftere end efter de gældende regler, at Ligningsrådet m.v. må afstå fra at give et svar, fordi det fornødne grundlag ikke er til stede.

En sådan forhåndsbesked har efter forslaget kun bindende virkning for dispositioner, der endnu ikke er foretaget. Dette har betydning i tilfælde, hvor den disposition, der er givet en bindende forhåndsbesked om, er en ud af en række ensartede dispositioner, hvoraf nogle er foretaget på tidspunktet for fremsættelse af anmodningen om en forhåndsbesked, og andre endnu ikke er foretaget, f.eks. løbende levering af ydelser.

Retten til en bindende forhåndsbesked omfatter fysiske eller juridiske personer, der er eller vil blive skattepligtige her til landet.

Bindende forhåndsbesked gives af Ligningsrådet eller af den statslige skattemyndighed, som Ligningsrådet har bemyndiget dertil efter § 17, stk. 4, 2. pkt. En sådan bemyndigelse er givet ved Told- og Skattestyrelsens cirkulære 1996-12.

Bindende forhåndsbesked gives i dag ikke kun om skattespørgsmål, men også om visse afgiftsspørgsmål indenfor Ligningsrådets kompetenceområde.

Det foreslås, at der skal kunne gives en bindende forhåndsbesked indenfor alle de sagstyper, hvor Ligningsrådet har kompetence til at træffe konkrete afgørelse, men kun for så vidt Ligningsrådets afgørelse kan påklages til Landsskatteretten. Der vil således kunne gives bindende forhåndsbesked om skatteansættelse af fysiske eller juridiske personer, om kul-

brinteskot, om frigørelsesafgift og om realrenteafgift, men ikke om omsætningsafgift (moms), punktafgifter eller stempelafgift. Derudover foreslås den gældende adgang til at få en bindende forhåndsbesked om afgift efter pensionsbeskatningsloven opretholdt. Der gives ikke bindende forhåndsbesked om ejendomsvurdering efter ejendomsvurderingsloven, idet denne lov ikke har karakter af en skattelov.

Der vil ikke kunne gives bindende forhåndsbesked på områder, hvor Ligningsrådet er bemyndiget til efter ansøgning af give en bevilling eller en dispensation, idet disse afgørelser ikke kan påklages til Landsskatteretten.

Spørgsmål kan stilles på mange måder, og der kan være mange grunde til at spørgsmål stilles. Derfor er Ligningsrådet m.v. givet en vid adgang til at skønne over, om en anmodning om en bindende forhåndsbesked skal imødekommes. Således kan Ligningsrådet m.v. ikke kun afvise at give en bindende forhåndsbesked, hvis det skønner, at spørgsmålet er for upræcist eller for uoplyst til at der med den fornødne sikkerhed kan svares bindende, men også hvis der foreligger andre omstændigheder, der på afgørende måde taler mod, at der gives et bindende svar. Eksempelvis gives der ikke bindende forhåndsbesked om spørgsmål, når svaret kun har en teoretisk interesse, eller hvor alternative løsningsmuligheder ønskes belyst.

Ligningsrådet m.v. kan afvise at give en bindende forhåndsbesked, hvis det skønner, at det ikke er af væsentlig betydning for spørgeren at få et bindende svar.

Efter § 20 B skal en anmodning om en bindende forhåndsbesked indgives skriftligt og ledsages af alle relevante oplysninger af betydning for svaret, som spørgeren er i besiddelse af. En besvarelse af det stillede spørgsmål kan betinges af, at spørgeren kommer med yderligere oplysninger, eventuelt indenfor en nærmere angiven frist.

En anmodning om en bindende forhåndsbesked skal altid indgives til Told- og Skattestyrelsen som sekretariat for Ligningsrådet. Told- og Skattestyrelsen kvitterer for anmodningens modtagelse og oplyser samtidig spørgeren om, hvilken statslig skattemyndighed, der skal besvare det stillede spørgsmål.

Samtidig med indgivelse af en anmodning om bindende forhåndsbesked om de skattemæssige forhold for spørgeren selv, jf. § 20 A, stk. 1, skal der betales et gebyr på 1.100 kr. (1987). Gebyret reguleres efter personskatteovens § 20. Gebyret vil i 1997 udgøre 1.500 kr. Vedrører anmodningen tillige de skattemæssige forhold for andre end spørgeren, udgør gebyret fem gange grundgebyret, dvs. 5.500 kr. (1987) eller 7.100 kr. i 1997.

Arbejdet med at besvare en anmodning om forhåndsbesked påbegyndes ikke, før gebyret er betalt.

Gebyret tilbagebetales, hvis anmodningen afvises. Det foreslås derimod, at gebyret ikke tilbagebetales, hvis anmodningen trækkes tilbage. Efter de gældende regler, der er fastsat administrativt, tilbagebetales grundafgiften såvel når anmodningen afvises som når anmodningen trækkes tilbage. Forslaget er begrundet i ønsket om at undgå unødige anmodninger om forhåndsbesked.

Det foreslås, at den gældende bemyndigelse af skatteministeren til at fastsætte regler for at der efterfølgende skal betales en tillægsafgift, hvis den påtænkte disposition har et betydeligt økonomisk omfang for spørgeren, eller det er meget arbejdskrævende at besvare spørgsmålet, ophæves. Skatteministeren har udnyttet bemyndigelsen i bekendtgørelse nr. 859 af 22. oktober 1992.

Det foreslås i stedet, at lovfæste reglerne om betaling udover grundgebyret. Det foreslås, at der i tilfælde, hvor en anmodning om forhåndsbesked vedrører de skattemæssige forhold for andre end spørgeren, jf. § 20 A, stk. 2, udover grundgebyret skal betales for de statslige myndigheders samlede tidsforbrug ved besvarelsen. Dette tidsforbrug opgøres ikke kun på grundlag af den tid, der medgår til den egentlige sagsbehandling, men også med en skønnet andel af den tid, der bruges til de mere ekspeditions-mæssige funktioner, f.eks. journalisering og postfor-sendelse, der er knyttet til besvarelsen.

Det foreslås, at betalingen fastsættes til en gang grundgebyret, dvs. 1.100 kr. (1987) eller 1.500 kr. i 1997, for hver fem timer, de statslige skattemyndigheder har brugt på besvarelsen. Den bindende forhåndsbesked gives først, når betalingen er modtaget af told- og skatteforvaltningen.

Det foreslås endvidere, at der i tilfælde som nævnt i § 20 A, stk. 1, hvor anmodningen alene vedrører spørgerens egne skattemæssige forhold, som udgangspunkt ikke skal betales udover grundgebyret. Er besvarelsen imidlertid meget arbejdskrævende, det vil efter forslaget sige mere end 50 timer, skal der efter forslaget betales for det tidsforbrug, der medgår udover 45 timer til besvarelsen, efter samme beløbs-kriterier som gælder for § 20 A, stk. 2-tilfældene.

Ligesom i Landsskatteretssager kan der begæres syn og skøn udmeldt ved byretten i forbindelse med en anmodning om bindende forhåndsbesked efter § 20 A. Omkostningerne herved bæres af den, der begærer syn og skøn foretaget, og der ydes ikke omkostningsdækning hertil.

En bindende forhåndsbesked fra Ligningsrådet eller den, Ligningsrådet har bemyndiget dertil efter § 17, stk. 4, 2. pkt., er en forvaltningsafgørelse, der

skal begrundes. Afgørelsen kan påklages til Landskatteretten efter de almindelige regler for klage til Landsskatteretten. Med hensyn til domstolsprøvelse finder de almindelige regler i §§ 30-33 tilsvarende anvendelse.

Efter § 20 C kan et afslag på en anmodning om bindende forhåndsbesked eller en opgørelse over myndighedernes tidsforbrug efter § 20 B, stk. 3, ikke påklages administrativt. Derimod kan en afgørelse af, om en anmodning vedrører andre end spørgeren, påklages administrativt, dvs. til Landsskatteretten.

Skattemyndighederne skal følge en bindende forhåndsbesked ved den ligningsmæssige behandling af det beskrevne forhold. Det indebærer bl.a., at det er af væsentlig betydning, at Ligningsrådet udformer det enkelte svar så præcist at der ikke er tvivl om, hvilket faktisk og retligt indhold svaret har, når den pågældende dispositon skal til ligningsmæssig behandling i kommunen. Dette indebærer endvidere, at Ligningsrådet ofte bør foretage en tidsmæssig afgrænsning af svaret.

En bindende forhåndsbesked efter § 20 A, stk. 1, om spørgerens egne forhold er kun bindende ved skatteansættelsen af spørgeren. Forhåndsbeskeden er som udgangspunkt ikke bindende for skattemyndighederne ved skatteansættelsen af andre end spørgeren.

En bindende forhåndsbesked efter § 20 A, stk. 2, om andre end spørgeren kan være bindende ved skatteansættelsen af såvel spørgeren som andre. Forhåndsbeskeden har i disse tilfælde kun bindende virkning for dispositioner, der foretages efter forhåndsbeskedens afgivelse.

I øvrigt er en bindende forhåndsbesked ikke bindende for skattemyndighederne, i det omfang de forudsætninger, hvorunder svaret er givet, efterfølgende er ændrede, herunder at der er kommet nye love eller bekendtgørelser af betydning for svaret i tiden mellem svarets afgivelse og dispositionens foretagelse.

Efter § 41 kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for administrationen af ordningen med bindende forhåndsbesked. Skatteministeren kan herunder fastsætte regler for den nærmere administration af betaling efter § 20 B, stk. 2 og 3, for at få en bindende forhåndsbesked.

Til nr. 3 og 4

Forslaget er en redaktionel følge af forslagene under § 1, nr. 2 og § 5.

Til nr. 5

Forslaget er en redaktionel følge af § 1, nr. 4, i lov nr. 304 af 24. april 1996.

Til nr. 6

Forslaget er en redaktionel følge af § 2, nr. 5, i lov nr. 1104 af 20. december 1995.

Til nr. 7

Det foreslås præciseret, ved hvilken ret sager om andre administrative afgørelser efter skattestyrelsesloven end dem, der kan påklages til Landsskatteretten, skal anlægges. Bestemmelsen skønnes alene at få betydning for administrative afgørelser om omkostningsdækning i skattesager, jf. forslaget under § 1, nr. 8, til kapitel 3 A i skattestyrelsesloven.

Til nr. 8

Der stilles foreslag om at overføre de gældende regler i lov om omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager, jf. lovbekendtgørelse nr. 330 af 3. maj 1994, til skattestyrelsesloven. Reglerne foreslås indsat som §§ 33 A-33 E i skattestyrelsesloven.

Lejligheden er benyttet til at foreslå visse sproglige forenklinger af reglerne og til at foreslå, at omkostningsdækningen udvides til også at omfatte skatteankenævnsager.

Efter § 33 A ydes der et tilskud til dækning af visse udgifter, der er forbundet med at klage til skatteankenævnet eller Landsskatteretten, eller ved at få en domstolsprøvelse af en sådan afgørelse. De klagesager, der efter forslaget ydes tilskud til i skatteankenævnet, er sager som nævnt i § 2, jf. § 5, og sager som nævnt i § 4, stk. 4. De klagesager, der ydes tilskud til i Landsskatteretten, er sager som nævnt i § 4, stk. 4, og § 23, stk. 1, 2, 4, 5 og 6. De domstolssager, der ydes tilskud til, er sager som nævnt i § 4, stk. 4, og § 23, stk. 1, nr. 1, 2, 4, 5 og 6.

Tilskuddet ydes alene til udgifter, der er afholdt og betalt af den skattepligtige, som skattesagen vedrører. Det har sammenhæng med, at tilskuddet erstatter en fradragsret for disse udgifter. At udgifterne skal være betalt, før tilskud ydes, er begrundet i de administrative fordele for det offentlige, der er forbundet hermed. Der ydes tilskud til a'contobetaling, og der ydes tilskud uanset om klagen m.v. føres igennem til en afgørelse eller opgives undervejs. Der ydes ikke tilskud til klager, der afvises.

Der kan ikke disponeres over krav på tilskud efter § 33 A, før tilskuddet er udbetalt, hverken ved overdragelse, pantsætning eller kreditorforfølgning.

De udgifter, der ydes tilskud til, er efter § 33 B primært udgifter til sagkyndig bistand. For at udgiften kan være tilskudsberettiget, skal bistanden være ydet af en advokat, en statsautoriseret eller registreret revisor, en konsulent i driftsøkonomi, jf. § 5, stk. 1, nr. 6, i lov om tilskud til jordbrugets konsulentvirksomhed, et medlem af Foreningen Danske Revisorer eller af en person, der fagligt kan sidestilles hermed.

Der ydes ikke tilskud til den skattepligtiges eget tidsforbrug eller til den pågældendes egne udgifter til f.eks. rejser, porto, telefon eller lignende. Der ydes heller ikke tilskud til udgifter ved bistand fra personer, der er ansatte hos den pågældende.

Udover udgifter til sagkyndig bistand ydes der tilskud til visse udgifter, der er med til at afklare det omtvistede spørgsmål, herunder udgifter til bevisførelse og dokumentation.

Der ydes ikke tilskud til sagsomkostninger, som retten pålægger en part at betale.

Der ydes kun tilskud til nettoudgiften. Får den skattepligtige således dækket en del af udgiften fra anden side, f.eks. ved i en dom at få tilkendt omkostningsdækning fra modparten, eller ved et tilskud fra en privat fond eller forening, ydes der ikke tilskud efter § 33 A til dækning af denne del af udgiften. Der er tilbagebetalingspligt, hvis en udgift, hvortil der er ydet tilskud efter § 33 A, efterfølgende godtgøres fra anden side.

Indgår der i en skattesag spørgsmål, der ikke er omfattet af tilskudsordningen, skal der foretages en opdeling af de afholdte udgifter på de tilskudsberettigede og de ikke tilskudsberettigede udgifter.

Tilskuddet udgør efter § 33 C for fysiske personer 44 pct. i 1997 og derefter 38 pct. For juridiske personer udgør tilskudsprocenten 34. Tilskudsprocenten er afpasset således, at tilskuddet nogenlunde modsvaret et ligningsmæssigt fradrag for udgiften. Der er taget højde for den nedtrapning af personskatten, der ligger i skatteomlægningen fra 1993.

Landsskatteretten kan i den enkelte sag bestemme, at udgifter afholdt til syn og skøn skal dækkes fuldt ud og ikke kun delvist. Bestemmelsen er tænkt anvendt i tilfælde, hvor afholdelse af syn og skøn har tilført sagen væsentlige nye oplysninger, der ikke mere hensigtsmæssigt har kunnet indhentes på anden måde.

Efter § 33 D afgives oplysninger til brug for opgørelsen af tilskuddet under strafansvar.

Efter § 33 E kan strafansvaret afgøres administrativt, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til at betale en nærmere angiven bøde.

Skatteministeren kan efter § 41 fastsætte nærmere regler for administrationen af tilskudsordningen efter §§ 33 A-33 E. Skatteministeren kan herunder bestemme, hvilken form en tilskudsbegæring skal indgives i, og hvilke oplysninger og attestationer tilskudsbegæringen skal indeholde.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at de myndigheder, der skal administrere tilskudsordningen, efter et individuelt skøn kan afkræve den, der anmoder om tilskud, fuld dokumentation for at udgiften er afholdt og for at udgiften alene er en tilskudsberettiget udgift, og ikke f.eks. en udgift vedrørende den kommunale skattemyndigheds skatteansættelse (første instans) eller en udgift vedrørende en skattestraffesag. Fremlægges den fornødne dokumentation ikke, kan udbetaling af tilskud holdes tilbage.

Til nr. 9

Det foreslås, at reglerne i § 44 i statsskatteloven og § 87 i kildeskatteloven om skattemyndighedernes særlige tavshedspligter samles i skattestyrelsesloven.

Samtidig er lejligheden benyttet til at foreslå en redaktionel tilpasning af reglerne til gældende lovgivning.

For ansatte i den offentlige forvaltning gælder en almindelig betinget tavshedspligt efter § 27 i forvaltningsloven, jf. §152 og §§ 152 c-152 f, i straffeloven.

For skattemyndighederne gælder derudover en ubetinget tavshedspligt efter § 87 i kildeskatteloven og for skatte- og inddrivelsesmyndighederne en ubetinget tavshedspligt efter § 44 i statsskatteloven.

Efter § 44 i statsskatteloven skal skatte- og inddrivelsesmyndighederne iagttage ubetinget tavshed overfor uvedkommende med hensyn til oplysninger om skatteydernes indkomst- og formueforhold, som de under varetagelsen af deres hverv kommer til kundskab om. Efter § 87 i kildeskatteloven skal skattemyndighederne iagttage ubetinget tavshed overfor uvedkommende med hensyn til oplysninger vedrørende de skattepligtiges eller de indehøldelsespligtiges økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet vedrørende forhold, som de under varetagelsen af deres hverv efter kildeskatteloven kommer til kundskab om.

Det foreslås, at disse regler om en særlig tavshedspligt for skattemyndighederne og for inddrivelsesmyndighederne sammenskrives og ændres således, at der for disse myndigheder skal gælde fælles regler om en ubetinget tavshedspligt overfor uvedkommende vedrørende oplysninger om en persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som disse myndigheder kommer i besiddelse af under udførelsen af deres arbejde. Denne omformulering af reglerne indebærer en mindre udvidelse af

området for særligt tavshedsbelagte oplysninger. Den særlige tavshedspligt har sammenhæng med, dels at skatteretten vedrører næsten alle livets forhold, dels de særlige kontrolbeføjelser, som skattemyndighederne er tillagt.

De særlige tavshedsforskrifter for skattemyndighederne administreres således, at de tavshedsbelagte oplysninger ikke videregives til private, bortset fra parter i afgørelsessager, og at oplysningerne alene videregives til andre forvaltningsmyndigheder efter reglerne i § 28 i forvaltningsloven for videregivelse af fortrolige oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder, jf. skatteministeriets cirkulære nr. 39 af 26. marts 1995.

Den særlige tavshedspligt omfatter også personer eller virksomheder, der er antaget af skattemyndighederne til at hjælpe med at løse de opgaver, der er pålagt skattemyndighederne. Endvidere omfatter tavshedspligten de læge medlemmer af skatteankennævnet, Landsskatteretten og Ligningsrådet.

Til nr. 10-12

Forslagene er redaktionelle.

De bestemmelser, der foreslås ophævet, vedrører hovedsageligt gennemførelsen af skattestyrelsesloven i 1990. Bestemmelserne bruges ikke i dag.

Til § 2

Forslaget til § 7 Q, stk. 1, nr. 1, er sammen med forslaget til § 7 Q, stk. 2, en videreførelse af den gældende ordning, hvorefter tilskud efter omkostningsdækningsloven er skattefri, og udgifter til bistand i skattesager ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen.

For så vidt angår nægtelsen af et ligningsmæssigt fradrag, der jo til dels modsvares af tilskudsordningen, indebærer lovforslagets gennemførelse reelt alene en nægtelse af kompensation for udgifter til bistand i skattesager i første instans - typisk sager, hvor den kommunale skattemyndighed foretager en skatteansættelse, der fraviger det selvangivne.

Fradragsnægtelsen berører ikke adgangen til at fradrage driftsomkostninger efter § 6, litra a, i statsskatteloven, hvis udgiften ikke vedrører en skattesag, f.eks. driftsudgifter til udfærdigelse af en erhvervsdrivendes regnskab, jf. SD-cirkulære 1988-32.

Efter § 7 Q, stk. 1, nr. 2, foreslås som noget nyt, at tilskud fra almennyttige fonde til dækning af udgifter, hvortil der kan ydes tilskud fra det offentlige, til førelse af skattesager skattefritages, når tilskuddet anvendes til formålet.

Som reglerne om omkostningsdækning er i dag, fragår sådanne tilskud i beregningsgrundlaget for

omkostningsdækningen, således at der alene gives tilskud til nettoudgiften. Samtidig beskattes tilskudsmodtageren af tilskuddet, således at det kan siges, at tilskudsmodtageren »dobbeltskattes« af tilskuddet. Forslagets gennemførelse ophæver denne virkning.

Den foreslåede skattefritagelse omfatter alene tilskud til skattesagsudgifter i forbindelse med klage til skatteankenævn eller Landsskatteretten eller domstolsprøvelse af en skattesag, og kun de udgiftstyper, hvortil der kan ydes tilskud fra det offentlige.

Til § 3

Forslaget om ophævelse af § 44 er en redaktionel følge af forslaget under § 1, nr. 9.

Forslaget om at ophæve §§ 45-47 og § 49, 2. pkt., skyldes, at disse bestemmelser ikke bruges i dag.

Til § 4

Forslaget er en redaktionel følge af forslaget under § 1, nr. 9.

Til § 5

Forslaget er en redaktionel følge af forslagene under § 1, nr. 2.

Til § 6

Forslaget er en redaktionel følge af forslagene under § 1, nr. 8.

Til § 7

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. januar 1997.

Det foreslås endvidere af administrative grunde, at forslaget om omkostningsdækning i skatteankenævnsager tillægges virkning for udgifter, der er betalt efter lovens ikrafttræden, uanset hvornår klagen til skatteankenævnet er indgivet. Det er en betingelse, at betalingen er foretaget på grundlag af en sædvanlig fakturering.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v. (skattestyrelsesloven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 517 af 14. juni 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 4, 2. pkt., ændres »§ 1, stk. 1, i lov om bindende forhåndsbesked om skatte-spørgsmål m.v.« til: »§ 20 A«.

§ 17. — — —

Stk. 4. Skatteministeren kan efter indstilling fra Ligningsrådet bemyndige de statslige skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter § 2, stk. 1 og 3, i lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvin-ding og § 18, stk. 1 og 7, og § 20, stk. 1, i real-renteaftgiftsloven og om ejendomsvurderinger efter § 19, stk. 1, 1. pkt., i skattestyrelsesloven. Ligningsrådet bemyndiges til at henlægge kompetence til at træffe afgørelser efter § 1, stk. 1, i lov om bindende forhåndsbesked om skatte-spørgsmål m.v. til de statslige skatte-myndigheder. Skatteministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der er udlagt efter 1. og 2. pkt.

Stk. 5. — — —

2. Efter § 20 indsættes som *kapitel 2 A*:

»Kapitel 2 A

Bindende forhåndsbesked

§ 20 A. Enhver, for hvem det skønnes at være af væsentlig betydning, kan hos Ligningsrådet, jf. dog § 17, stk. 4, 2. pkt., få et bindende svar på spørgsmål om den skattemæssige virkning for spørgeren af en af denne påtænkt disposition (forhåndsbesked), når Ligningsrådet i

øvrigt har kompetence til at afgøre spørgsmålet med klageadgang til Landsskatteretten.

Stk. 2. Enhver, for hvem det skønnes at være af væsentlig betydning, kan hos Ligningsrådet, jf. dog § 17, stk. 4, 2. pkt., få en bindende forhåndsbesked om de skattemæssige virkninger for andre af en disposition, som spørgeren påtænker at foretage, når Ligningsrådet i øvrigt har kompetence til at afgøre spørgsmålet med klageadgang til Landsskatteretten.

Stk. 3. Forhåndsbesked efter stk. 1 eller 2 gives endvidere om afgift efter pensionsbeskatningsloven.

Stk. 4. Skønner Ligningsrådet, jf. dog § 17, stk. 4, 2. pkt., at det stillede spørgsmål er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed, eller at andre hensyn taler afgørende mod en besvarelse, afvises spørgsmålet med fornøden begrundelse. Bindende forhåndsbesked gives i almindelighed ikke om den skattemæssige virkning af en disposition, der er gennemført.

§ 20 B. En anmodning om bindende forhåndsbesked skal være skriftlig og indgives til den centrale told- og skatteforvaltning. Anmodningen skal indeholde alle de oplysninger af betydning for svaret, som står til rådighed for spørgeren.

Stk. 2. Samtidig med indgivelse af anmodningen skal der betales et gebyr. Gebyret for en anmodning om egne forhold som nævnt i § 20 A, stk. 1, er på 1.100 kr. Gebyret for en anmodning om andres forhold som nævnt i § 20 A, stk. 2, er på 5.500 kr. Gebyrerne reguleres efter personskattelovens § 20. Gebyrerne tilbagebetales, hvis anmodningen afvises.

Stk. 3. Udover gebyret efter stk. 2 skal der i tilfælde som nævnt i § 20 A, stk. 2, betales for

det tidsforbrug, de statslige skattemyndigheder samlet har anvendt til besvarelse af anmodninger. Betalingen udgør 1.100 kr. for hver 5 timers tidsforbrug. Beløbet reguleres efter personskatteovens § 20. Beløbet tilbagebetales, hvis anmodningen trækkes tilbage eller afvises. Bestemmelserne i 1.-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse ved besvarelse af anmodninger som nævnt i § 20 A, stk. 1, i det omfang de statslige skattemyndigheder samlet har anvendt mere end 50 timer til besvarelse af anmodningen, men kun for tidsforbrug udover 45 timer. I sidstnævnte tilfælde skal spørgeren underrettes om at tidsforbruget vil overstige 50 timer og dermed udløse betaling for tidsforbrug, før anmodningen besvares, således at spørgeren får mulighed for at trække anmodningen tilbage.

Stk. 4. Skønner told- og skatteforvaltningen, at spørgsmålet ikke er tilstrækkeligt oplyst, kan told- og skatteforvaltningen anmode spørgeren om yderligere oplysninger eller dokumentation. Efterkommes anmodningen ikke, kan spørgsmålet afvises, eller svaret begrænses til de forhold, der skønnes tilstrækkeligt oplyst.

Stk. 5. Reglerne i § 30 om syn og skøn i landsskatteretssager finder tilsvarende anvendelse i sager om bindende forhåndsbesked. Told- og skatteforvaltningen kan i den enkelte sag fastsætte en frist for fremsættelse af en begæring om syn og skøn.

§ 20 C. En bindende forhåndsbesked efter § 20 A kan påklages til Landsskatteretten. Afslag på en anmodning om bindende forhåndsbesked og opgørelsen af tidsforbruget efter § 20 B, stk. 3, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 2. En forhåndsbesked efter § 20 A er bindende for skattemyndighederne ved behandlingen af det beskrevne forhold. En bindende forhåndsbesked efter § 20 A, stk. 2, er kun bindende for skattemyndighederne ved stillingtagen til dispositioner foretaget efter forhåndsbeskedens afgivelse.

Stk. 3. En forhåndsbesked er ikke bindende i det omfang, der er sket ændringer i forudsætninger, som har været afgørende for indholdet af forhåndsbeskeden, herunder ændringer i love eller bekendtgørelser, der har ligget til grund for forhåndsbeskeden.«

3. I § 23, *stk. 1, nr. 5*, indsættes efter »forhåndsbesked«: »efter § 20 A«.

Klage til Landsskatteretten

§ 23. Landsskatteretten kan påkende klager over følgende afgørelser:

- 1) Skatteansættelser af indkomst og formue.
- 2) Værdiansættelser af aktiver og passiver efter kildeskatteloens § 16, stk. 4, beregning af passivposter og bindende forhåndsbesked efter kildeskatteloens § 33 A i dødsboer.
- 3) Vurderinger af fast ejendom.
- 4) Værdiansættelser ved gaveafgiftsberegning og beregning af passivposter efter kildeskatteloens § 33 D.
- 5) Bindende forhåndsbesked.
- 6) Andre afgørelser, som ifølge lovgivningen kan indbringes for Landsskatteretten.

4. I § 23, *stk. 5*, ophæves.
Stk. 6 bliver herefter *stk. 5*.

§ 23. — — —

Stk. 5. Afslag på anmodning om bindende forhåndsbesked kan ikke påklages til Landsskatteretten eller indbringes for domstolene. Det samme gælder for afslag på bindende forhåndsbesked i dødsboer, som af vedkommende skattemyndighed er begrundet med utilstrækkelige oplysninger.

Stk. 6. — — —

5. I § 25, *stk. 2, 1. pkt.*, og i § 26, *stk. 4*, ændres »§ 21, stk. 2« til: »§ 21, stk. 3«.

§ 25. — — —

Stk. 2. Klage til Landsskatteretten skal ske skriftligt. Den afgørelse, der påklages, samt den i § 21, stk. 2, nævnte sagsfremstilling skal følge med klageskrivelsen i original eller kopi. Klagen skal angive, på hvilke punkter afgørelsen anses for urigtig og begrundelsen herfor. Dokumenter, som ønskes anvendt som beviser, skal følge med klageskrivelsen i original eller kopi.

Stk. 3-4. — — —

§ 26. — — —

Stk. 4. I sager som nævnt i § 21, stk. 5, samt i andre særlige tilfælde, hvor et skatteanførelse ikke har taget stilling til en klage, kan Landsskatteretten anmode nævnet om en

sagsfremstilling som nævnt i § 21, stk. 2, samt om nævnets forslag til sagens afgørelse.

6. I § 31, stk. 4, ændres »3 år« til: »den 1. maj i det 4. år«.

§ 31. — — —

Stk. 4. Uanset fristen i stk. 3 kan sager, som er indbragt for Landsskatteretten senest 3 år efter udløbet af det pågældende indkomst- eller vurderingsår, men afvist af Landsskatteretten, indbringes for domstolene senest 3 måneder efter, at afvisning er sket.

Stk. 5. — — —

7. I § 33, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder indbringelse for domstolene af andre administrative afgørelser efter denne lov.«

§ 33. En sag, der indbringes for domstolene efter § 31 eller § 32, anlægges ved landsret som 1. instans.

Stk. 2-3. — — —

8. Efter § 33 indsættes som kapitel 3 A:

»Kapitel 3 A

Omkostningsdækning

§ 33 A. Der ydes et tilskud til dækning af udgifter, som den skattepligtige har betalt for sagkyndig bistand m.v. ved klage efter denne lov til skatteankenævnet eller til Landsskatteretten, eller ved domstolsprøvelse af en sådan afgørelse. Tilskud ydes dog ikke vedrørende afgørelser om vurdering af fast ejendom.

Stk. 2. Krav på tilskud efter stk. 1 kan ikke sælges, pantsættes eller på anden måde overdrages. Kravet kan heller ikke gøres til genstand for retsforfølgning eller modregning.

§ 33 B. Tilskudsberettiget er følgende udgifter, når de er betalt:

- 1) Udgifter til sagkyndig bistand, medmindre den sagkyndige er ansat hos den, som skattesagen vedrører.
- 2) Retsafgifter, bortset fra gebyret til Landsskatteretten, jf. § 25, stk. 4.
- 3) Udgifter til syn og skøn.
- 4) Udgifter til sagkyndige erklæringer og andet bevismateriale.

Stk. 2. De tilskudsberettigede udgifter reduceres med:

- 1) Tilkendte eller på anden måde godtgjorte udgifter som nævnt i stk. 1.
- 2) Afgiftstilsvær, der kan fradrages som indgående moms efter lov om almindelig omsætningsafgift.

§ 33 C. For skattepligtige personer og dødsboer udgør tilskuddet 44 pct. af de tilskudsberettigede udgifter indtil udgangen af kalenderåret 1997, og derefter 38 pct. For andre skattepligtige udgør tilskuddet 34 pct.

Stk. 2. Landsskatteretten kan bestemme, at udgifter, der er afholdt til syn og skøn i en landsskatteretssag, jf. § 30, skal dækkes fuldt ud.

§ 33 D. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsdækning.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 33 E. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til indenfor en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angiven bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelserne i retsplejeloven om indholdet af et anlageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.«

9. Efter § 36 indsættes:

»§ 37. De kommunale og statslige skattemyndigheder skal under ansvar efter §§ 152-152 a, og §§ 152 c-152 f, i straffeloven iagttage ubetinget tavshed overfor uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver be-

kendt med. Det samme gælder de kommunale myndigheder, der forestår opkrævning og indrivelse af skatter, for så vidt angår dette arbejde.«

10. I § 39, stk. 1, ophæves: », jf. dog stk. 3«.

11. § 39, stk. 3, ophæves.

§ 39. Loven træder i kraft den 1. april 1990, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Lov om skattemyndighedernes organisation og om klageadgang m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 14. november 1984, som ændret ved § 7 i lov nr. 363 af 1. juli 1988, ophæves.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan, hvis den ikke har foretaget valg af medlemmer til ligningskommissionen efter § 1, stk. 2, i den i stk. 2 nævnte lov, efter kommunevalget den 21. november 1989 beslutte at lade ligningskommissionen fungere uden nyvalg indtil lovens ikrafttræden.

12. § 40, stk. 1 og 2, samt stk. 3, 3. pkt., ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 1.

§ 40. Er der før lovens ikrafttræden indgivet klage til et skatteråd efter de hidtidige regler, behandles sagen af skatterådet efter disse regler. Hvis sagen ikke er afsluttet senest 6 måneder efter lovens ikrafttræden, træffer Landsskatteretten afgørelse i sagen.

Stk. 2. Har Landsskatteretten før lovens ikrafttræden afsagt kendelse i en sag som nævnt i § 23, stk. 1, nr. 1, kan sagen uanset fristerne i § 31, stk. 2, og § 32 indbringes for domstolene inden 6 måneder efter afsigelsen af Landsskatterettens kendelse.

Stk. 3. § 4, stk. 1, § 31, stk. 3 og 4, og § 35 har virkning for skatteansættelser, der vedrører indkomståret 1990 og senere indkomstår. For skatteansættelser, der vedrører tidligere indkomstår, finder de hidtidige regler anvendelse. I tilfælde, hvor en kendelse fra Landsskatteretten eller en dom i 1994 har underkendt en ligningsmæssig praksis, kan Ligningsrådet efter indstilling fra den centrale told- og skatteforvaltning uanset bestemmelsen i 1. pkt. bestemme, at skattemyndighederne kan nedsætte skatteansættelser for indkomståret 1990 på punkter, hvor ansættelserne ikke er foretaget i overensstemmelse med

den således af Landsskatteretten eller domstolene tilkendegivne retsopfattelse.

§ 2.

I lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 15. november 1995, som ændret senest ved lov nr. 488 af 12. juni 1996, indsættes efter § 7 P :

»§ 7 Q. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

- 1) Tilskud efter § 33 A i skattestyrelsesloven.
- 2) Tilskud fra almennyttige fonde til dækning af udgifter, der er tilskudsberettigede efter § 33 B i skattestyrelsesloven, i det omfang tilskuddet benyttes til formålet.

Stk. 2. Udgifter til bistand i skattesager kan ikke fradrages ved indkomstopgørelsen.«

§ 3

I lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten (statsskatteloven), som ændret senest ved lov nr. 427 af 14. juni 1996, ophæves §§ 44-47 og § 49, 2. pkt.

§ 44. De skattelignende myndigheders og landsskatterettens medlemmer såvel som medlemmerne af de kommunale myndigheder, hvem opkrævningen og inddrivelsen af skatten påhviler, er under ansvar efter § 152 i borgerlig straffelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939, forpligtet til overfor uvedkommende at iagttage ubetinget tavshed med hensyn til de oplysninger om skatteydernes indkomst- og formueforhold, som under varetagelsen af deres hverv måtte komme til deres kundskab. Det samme gælder med hensyn til de hos de nævnte myndigheder ansatte eller af dem antagne medhjælpere samt i øvrigt enhver, der som følge af et i henhold til aftale med det offentlige påtaget arbejde kommer til kundskab om sådanne forhold. Er aftalen indgået med en virksomhed, omfatter tavshedspligten alle, der under deres arbejde i virksomheden får kundskab om forhold som de ovennævnte.

§ 45. Det Skatteraad, den Ligningskommission eller Kommunalbestyrelse, som ikke inden Udløbet af de fastsatte Tidsfrister efterkommer, hvad der ifølge denne Lovs Forskrifter paahviler dem, kan af Finansministe-

ren under en daglig Bøde for hvert enkelt Medlem, der ikke kan anføre fyldestgørende Grunde til sin Undskyldning, tilpligtes hertil.

§ 46. Offentliggørelse af Forhold, som efter denne Lov ikke maa offentliggøres, jfr. §§ 14, og 30, straffes med Bøder paa indtil 400 kr.

Sagerne behandles som offentlige Politisager. Paatale kan ske saavel efter Skatteyderens som efter Finansministerens eller vedkommende Kommunalbestyrelses (i København Magistratens) Begæring.

§ 47. Det staar enhver, som i Henhold til denne Lovs §§ 22, 26 og 43 ikendes Bøde, frit for inden 14 Dage, efter at det er blevet ham meddelt, at forlange Sagen gjort til Genstand for retslig Paatale. Sagen behandles som offentlig Politisag.

Naar ikke andet er fastsat, tilfalder Bøderne efter denne Lov Statskassen og inddrives ved Udpantning.

§ 49. Finansministeren fastsætter de nærmere Regler for denne Lovs Gennemførelse og nærmere Forstaaelse. Ligeledes foranstalter Ministeren samtlige de efter Lovens nødvendige Skemaer udarbejdet og det fornødne Antal Eksemplarer deraf tilstillet de forskellige vedkommende.

§ 4

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer (kildeskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 519 af 22. juni 1995, som ændret senest ved lov nr. 487 af 12. juni 1996, ophæves § 87.

§ 87. Skattemyndighederne skal under ansvar efter § 152 i borgerlig straffelov iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til de oplysninger vedrørende de skattepligtiges eller de indeholdelsespligtiges økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet vedrørende forhold, som de under varetagelsen af deres funktioner efter denne lov kommer til kundskab om. Det samme gælder de hos skattemyndighederne ansatte eller af dem antagne medhjælpere samt i øvrigt enhver, der som følge af et i henhold til aftale med det offentlige påtaget arbejde kommer til kundskab om sådanne forhold. Er aftalen indgået med en virksomhed, omfatter tavs-

hedspligten alle, der under deres arbejde i virksomheden får kundskab om sådanne forhold.

§ 5

Lov om bindende forhåndsbesked om skatte spørgsmål m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 292 af 5. maj 1993, som ændret ved lov nr. 313 af 17. maj 1995, ophæves.

Lov om bindende forhåndsbesked om skatte spørgsmål m.v.

§ 1. Enhver, for hvem det findes af væsentlig betydning, kan hos Ligningsrådet få svar (forhåndsbesked) på spørgsmål af den i stk. 2 omhandlede art.

Stk. 2. Forhåndsbesked efter stk. 1 gives om spørgsmål vedrørende indkomstskat, kulbrinteskate, selskabsskat eller formueskat, afgift og tillægsskat efter pensionsbeskatningsloven eller afgift efter lov om frigørelsesafgift.

Stk. 3. Bindende forhåndsbesked kan i almindelighed ikke indhentes om den skatte- eller afgiftsmæssige virkning af en disposition, der er gennemført.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 anvendes ikke, når forhåndsbesked kan indhentes efter kildeskattelovens § 33 A, stk. 4.

§ 2. Anmodning efter § 1 skal være indsendt skriftligt til den centrale told- og skatteforvaltning inden tidspunktet for rettidig indgivelse af selvangivelse for det indkomstår, besvarelsen har betydning for. Anmodningen skal indeholde alle de oplysninger af betydning for svaret, som står til forespørgerens rådighed. Hvis den centrale told- og skatteforvaltning for at kunne tage stilling til spørgsmålet må anmode forespørgeren om yderligere oplysninger eller dokumentation, skal denne efterkomme anmodningen inden den frist, forvaltningen fastsætter. Efterkommes anmodningen ikke, afvises spørgsmålet, eller svaret begrænses til de forhold, der skønnes tilstrækkeligt oplyst.

§ 2 A. Reglen i retsplejelovens § 343 om adgang til at kræve syn og skøn udmeldt ved de almindelige domstoles foranstaltning finder tilsvarende anvendelse i sager, hvor Ligningsrådet er anmodet om bindende forhåndsbesked. Dette gælder dog ikke sager vedrørende vurdering af fast ejendom.

Stk. 2. Begæres syn og skøn udmeldt, repræsenterer den centrale told- og skatteforvaltning skattemyndighederne som part i sagen.

Stk. 3. Den centrale told- og skatteforvaltning kan fastsætte en frist, inden for hvilken spørgeren skal tage stilling til, om der begæres syn og skøn i sagen.

Stk. 4. Begæres syn og skøn udmeldt, udsættes sagens behandling indtil skønnsforretningen er gennemført.

§ 3. Finder Ligningsrådet, at det rejste spørgsmål er af en sådan beskaffenhed, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed, eller at andre hensyn taler afgørende mod at fremkomme med en besvarelse, afvises anmodningen med fornøden begrundelse. Det samme gælder, hvis det ikke findes af væsentlig betydning for forespørgeren at få svar på det stillede spørgsmål, jf. § 1, stk. 1.

§ 4. Når Ligningsrådet har taget stilling i sagen, sendes meddelelse om afgørelsen til forespørgeren og vedkommende skattemyndigheder. Forhåndsbeskeden skal være begrundet i det omfang, det anses for fornødent.

§ 5. Den afgivne forhåndsbesked kan forespørgeren indbringe for Landsskatteretten senest 3 måneder efter modtagelsen af beskeden. Klagen skal ske skriftligt i den form, der er foreskrevet i skattestyrelseslovens § 25, stk. 2. Klagen behandles efter de i skattestyrelsesloven fastsatte regler, for så vidt de er forenelige med bestemmelserne i denne lov.

Stk. 2. Landsskatterettens kendelser efter den lov kan indbringes for domstolene af såvel forespørgeren som af skatteministeren inden 3 måneder efter kendelsens afsigelse.

Stk. 3. Afgørelser, der går ud på afvisning, kan ikke indbringes for Landsskatteretten eller domstolene.

§ 6. Forhåndsbesked fra Ligningsrådet – eventuelt ændret efter indbringelse for Landsskatteretten eller domstolene – har bindende virkning for skattemyndighederne ved behandlingen af det beskrevne forhold. Forhåndsbeskeden er ikke bindende for skattemyndighederne i det omfang, der er sket ændring i forudsætninger, som har været afgørende for indholdet af forhåndsbeskeden. Det samme gælder, hvis der er sket ændringer i

den lovgivning, der har ligget til grund for forhåndsbeskeden.

§ 7. Ved fremsendelsen af anmodning om bindende forhåndsbesked betales en afgift på et grundbeløb på 1.100 kr. Ministeren fastsætter nærmere regler om, at der efterfølgende kan opkræves et yderligere afgiftbeløb i tilfælde, hvor den beskrevne disposition har et betydeligt økonomisk omfang, eller hvor besvarelsen af forespørgslen er særlig arbejdskrævende. Det nævnte grundbeløb reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at der i tilfælde, hvor forespørgslen afvises eller trækkes tilbage, kan ske hel eller delvis tilbagebetaling af den erlagte afgift.

Stk. 3. Afgørelser om afgiftens størrelse kan ikke indbringes for Landsskatteretten eller domstolene.

§ 8. Skatteministeren fastsætter de i øvrigt fornødne regler vedrørende Ligningsrådets og den centrale told- og skatteforvaltning samt Landsskatterettens virksomhed i henhold til denne lov.

§ 9. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for anmodninger om bindende forhåndsbesked, der indgives efter den 1. juni 1983.

§ 6

Lov om omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager, jf. lovbekendtgørelse nr. 330 af 3. maj 1994, ophæves.

Lov om omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager

§ 1. Der ydes tilskud til dækning af udgifter, der er betalt for sagkyndig bistand m.v. ved domstolsbehandling af et spørgsmål, der efter sin art kan indbringes for Landsskatteretten, bortset fra afgørelser om vurdering af fast ejendom. Tilsvarende gælder ved Landsskatterettens prøvelse af de i 1. pkt. nævnte spørgsmål.

Stk. 2. Bistanden skal være ydet af advokat, statsautoriseret eller registreret revisor, en konsulent i driftsøkonomi, jf. § 5, stk. 1, nr. 6, i lov om tilskud til jordbrugets konsulentvirksomhed, et medlem af Foreningen Danske

Revisorer eller af en person, der kan sidestilles hermed.

§ 2. Udgifter til bistand i skattesager kan ikke fradrages ved indkomstopgørelsen.

§ 3. Ved opgørelsen af de dækningsberettigede udgifter kan medregnes retsafgifter, dog ikke gebyr i Landsskatteretsager, jf. skattestyrelseslovens § 25, stk. 4, udgifter til syn og skøn samt udgifter til sagkyndige erklæringer og andet bevismateriale.

Stk. 2. Ved opgørelsen af de dækningsberettigede udgifter fragår tilkendte eller på anden måde godtgjorte omkostninger. Det samme gælder afgiftstilsvær, der kan fradrages som indgående afgift efter lov om almindelig omsætningsafgift.

Stk. 3. For personer og dødsboer dækkes udgifter, der er betalt inden udgangen af kalenderåret 1997, med 44 pct. og senere betalte udgifter med 38 pct. For andre dækkes betalte udgifter med 34 pct. Tilskuddet er skattefrit.

Stk. 4. Landsskatteretten kan bestemme, at omkostninger, der er afholdt til syn og skøn i en sag i Landsskatteretten, skal dækkes fuldt ud.

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for, i hvilken form ansøgninger om omkostningsdækning efter denne lov skal indgives, hvilke oplysninger og attestationer ansøgningen skal indeholde, og hvilken dokumentation der skal ledsage ansøgningen. Skatteministeren fastsætter endvidere de nærmere regler om lovens administration, herunder om, hvilken myndighed der skal foretage udbetalingerne, om klageadgang og om tidspunktet for udbetalingen.

Stk. 6. Fastsætter skatteministeren regler om klageadgang, kan ministeren bestemme, at afgørelser, der er truffet af en statslig eller kommunal skattemyndighed, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 7. Administrative afgørelser i spørgsmål omfattet af denne lov kan indbringes for landsret som første instans. Sagen anlægges ved den landsret, i hvis kreds den skattepligtige har hjemting ved sagens anlæg, jf. dog retsplejelovens § 247.

Stk. 8. Krav på omkostningsdækning efter denne lov kan ikke sælges, pantsættes eller på anden måde overdrages. Kravet kan heller ikke gøres til genstand for retsforfølgning eller modregning.

§ 4. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsdækningen.

Stk. 2. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet m.v. som sådant bødeansvar.

§ 5. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

§ 6. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af skatteministeren.

Stk. 2. Loven har virkning for udgifter, som er afholdt og betalt den 1. juli 1984 og senere.

§ 7. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1997.

Stk. 2. § 33 A i skattestyrelsesloven, som affattet ved § 1, nr. 8, i denne lov, finder anvendelse på udgifter, der er betalt efter lovens ikrafttræden.

Bilag til f. t. l. vedr. skattestyrelsesloven m.v.

Bilag

Spaltehenvisninger

Skattestyrelsesloven

FF. 1989-90, sp. 68, 279, 3381, 3742, Till. A, sp. 193, Till. B, sp. 229, Till. C, sp. 87.

FF. 1993-94, Sp. 10822, 12082, 12300, Till. A, sp. 8713, Till. B, sp. 1865, Till. C, sp. 1351.

FF. 1994-95, p. 601, 838, 1707, 1944, Till. A, sp. 500, Till. B, sp. 127, Till. C, sp. 174.

FF. 1994-95, sp. 893, 1212, 1710, 1946, Till. A, sp. 796, Till. B, sp. 186, Till. C, sp. 190.

FF. 1995-96, sp. 1583, 1828, 2127, 2342, Till. A, sp. 2564, Till. B, sp. 248, Till. C, sp. 273.

FF. 1995-96, sp. 1717, 2649, 4879, 5012, Till. A, sp. 2663, Till. B, sp. 396, Till. C, sp. 372.

FF. 1995-96, sp. 5710, 6131, 6750, 7153, Till. A, sp. 5002, Till. B, sp. 884, Till. C, sp. 769.

Omkostningsdækningsloven

FF. 1983-84, sp. 2271, 4095, 6401, 6721, Till. A, sp. 3167, Till. B, sp. 683, Till. C, sp. 405.

FF. 1985-86, sp. 5979, 6577, 8296, 8580, Till. A, sp. 4039, Till. B, sp. 1095, Till. C, sp. 389.

FF. 1989-90, sp. 2848, 3130, 3431, 4105, Till. A, sp. 2281, Till. B, sp. 301, 417, Till. C, sp. 285.

FF. 1989-90, sp. 978, 1621, 5463, 5696, Till. A, sp. 1281, Till. B, sp. 507, Till. C, sp. 291.

FF. 1990-91, sp. 38, 573, 2485, Till. A, sp. 15, Till. B, sp. 93.

FF. 1991-92, sp. 5722, 6259, 8972, 9141, Till. A, sp. 4791, Till. B, sp. 961, Till. C, sp. 717.

FF. 1992-93, sp. 825, 1628, 7603, 8272, Till. A, sp. 2089, Till. B, sp. 983, Till. C, sp. 971.

FF. 1993-94, sp. 5094, 5670, 8763, 9309, Till. A, sp. 5835, Till. B, sp. 735, Till. C, sp. 713.

Lov om bindende forhåndsbesked

FF. 1982-83, sp. 3743, 4579, 7551, 8947, Till. A, sp. 1739, Till. B, sp. 1031, 1189, Till. C, sp. 321.

FF. 1986-87, sp. 4784, 5487, 9313, 9682, Till. A, sp. 2649, Till. B, sp. 551, Till. C, sp. 353.

FF. 1987-88, sp. 61, 248, 687, 867, Till. A, sp. 439, Till. B, sp. 181, Till. C, sp. 113.

FF. 1988-89, sp. 279, 3381, 3742, Till. A, sp. 281, Till. B, sp. 253, Till. C, sp. 105.

FF. 1990-91, sp. 38, 574, 2485, 3665, Till. A, sp. 215, Till. B, sp. 123, Till. C, sp. 183.

FF. 1992-93, sp. 825, 1628, 7603, 8272, Till. A, sp. 2089, Till. B, sp. 983, 1087, Till. C, sp. 971.

FF. 1994-95, sp. 2271, 2695, 4786, 4968, Till. A, sp. 1708, Till. B, sp. 425, 432, 433, Till. C, sp. 355.

Kildeskatteloven, § 87

FF. 1966-67, sp. 37, 362, 2711, 3080, Till. A, sp. 65, Till. B, sp. 187, Till. C, sp. 471.

Statsskatteloven, §§ 44-47

FF. 1921-22, sp. 2439, 2503, jf. 2496, 2766, 3013, 5483, 5794, 6302, 6328, Till. A, sp. 3111, Till. B, sp. 669, 1743, Till. C, sp. 525, 1525, jf. 1459. FL. 1921-22, sp. 1284, 1287, 1350, jf. 1406, 1487, 1513, Till. B, sp. 1707, Till. C, sp. 1459.

Skriftlig fremsættelse (11. december 1996)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Herved tillader jeg mig af fremsætte:

Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven, ligningsloven, statsskattebogen og kildekattebogen samt ophævelse af lov om bindende forhåndsbesked og omkostningsdækningsloven. (Omkostningsdækning i skatteankenævnsager, udvidet adgang til bindende forhåndsbesked og sammenskrivning af skatteproceslove).

(Lovforslag nr. L 121).

1. Det overordnede formål med lovforslaget er at styrke borgernes retsstilling på skatteområdet.

Det gøres primært ved forslag om at udvide den gældende ordning med tilskud til delvis dækning af udgifter ved skattesager, men også ved forslag om at udvide adgangen til at få en bindende forhåndsbesked, og ved forslag om at sammenskrive en række skatteprocesregler. Derudover stilles der forslag om en række mindre lovjusteringer.

2. Efter den gældende omkostningsdækningsordning ydes der et tilskud fra det offentlige til delvis dækning af udgifter, der er betalt for køb af sagkyndig bistand eller for bevisførelse i skattesager for domstolene eller ved klage til Landsskatteretten. Tilskuddet udgør for personer 44 pct. af udgiften i 1997 og derefter 38 pct. For selskaber og lignende udgør tilskuddet 34 pct. Procentsatsen er fastsat, så den nogenlunde svarer til et ligningsmæssigt fradrag for udgiften. Tilskuddet modsvarer til dels af, at udgifter til skattesager ikke kan fradrages ved indkomstoppgørelsen.

Formålet med tilskudsordningen er bl.a. at tage toppen af udgiften ved at få prøvet sin ret på skatteområdet. Det er min opfattelse, at det principielt ikke skal være forbundet med væsentlige udgifter at få prøvet sin ret i det administrative klagesystem. Det administrative klagesystem skal være tilrettelagt således, at det ikke nødvendiggør, at en borger, der klager

over en afgørelse, skal afholde væsentlige udgifter herved. Dette er som udgangspunkt heller ikke tilfældet i dag, men det må erkendes, at der kan være sager af en sådan kompleksitet, at det kan være hensigtsmæssigt, at klageren søger sagkyndig bistand eller afholder andre særlige udgifter til afklaring af sagen.

Der stilles på denne baggrund forslag om, at den gældende tilskudsordning udvides til også at omfatte klager til de kommunale skatteankenævner. Herefter omfatter tilskudsordningen hele det ligningsmæssige klagesystem samt domstolsprøvelse af ligningssager.

Der har været forslag fremme om, at tilskudsordningen skal ændres fra kun at dække delvist i alle sager, til kun at dække i sager, hvor klageren for helt eller delvis medhold, men til gengæld at dække med 100 pct. i disse tilfælde. Denne model kan jeg ikke støtte af en række grunde, hvoraf blot skal nævnes, at modellen logisk må indebære, at klageren skal kompensere det offentlige for udgifter ved at behandle en klage, hvis klageren ikke får helt eller delvis medhold.

Det har også været fremme, at tilskudsordningen skal afskaffes og erstattes af en fradragordning. Heller ikke denne model kan jeg ikke støtte af flere grunde, hvoraf blot skal nævnes, at en fradragordning indebærer, at compensationen for udgiften først gives i forbindelse med skatteansættelsen, og ikke som ved tilskudsordningen i forbindelse med udgiftens afholdelse.

Det foreslås på denne baggrund, at principperne i den gældende tilskudsordning bibeholdes.

Den gældende tilskudsordning indebærer, at tilskuddet fra det offentlige reduceres i det omfang, den tilskudsberettigede får dækket udgifterne fra anden side. Denne tilskudsreduktion, sammenholdt med at tilskuddet fra anden side undergives normal beskatning, kan indebære en slaget dobbeltbeskatning. For at

afbøde denne virkning foreslås, at tilskud fra almennyttige fonde til dækning af udgifter, der er tilskudsberettigede efter omkostningsdækningsreglerne, gøres skattefrie.

3. Efter den gældende ordning kan enhver, for hvem det skønnes af væsentlig betydning, få en bindende forhåndsbesked af Ligningsrådet eller den statslige skattemyndighed, som Ligningsrådet bemyndiger dertil, om de skattemæssige virkninger af en disposition, som spørgeren påtænker af foretage. At forhåndsbeskeden er bindende betyder, at ligningsmyndighederne er bundet af en sådan forhåndsbesked ved den ligningsmæssige behandling af forholdet.

Formålet med ordningen er at give den enkelte borger mulighed for på forhånd at sikre sig mod uforudsete skattemæssige virkninger af en disposition, som den pågældende overvejer at foretage.

Forhåndsbesked kan kun gives om en række nærmere angivne spørgsmål indenfor Ligningsrådets kompetenceområde.

Det foreslås, at denne ordning med bindende forhåndsbesked udvides på to måder. For det første, at bindende forhåndsbesked skal kunne gives om alle spørgsmål indenfor Ligningsrådets kompetenceområde, når blot Ligningsrådets afgørelse kan påklages til Landskatteretten. For det andet, at en borger ikke kun skal kunne få en bindende forhåndsbesked om de skattemæssige virkninger af en påtænkt disposition for den pågældende selv,

men også for andre, f.eks. at en virksomhed skal kunne få en bindende forhåndsbesked om den skattemæssige virkning af et produkt, som virksomheden markedsfører, for eventuelle kunder.

Det foreslås i den forbindelse tillige, at reglerne for betaling for en bindende forhåndsbesked afpasses efter denne udvidelse af adgangen til at få en bindende forhåndsbesked, og at disse betalingsregler lovfæstes.

4. Det foreslås at samle en række skatteprocedurale regler i skattestyrelsesloven.

5. Lovforslagets gennemførelse skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Gennemførelse af forslaget om at udvide ordningen med omkostningsdækning skønnes at medføre merudgifter i størrelsesordenen 10-15 mio. kr. årligt. Derudover skønnes lovforslaget gennemførelse ikke at medføre nævneværdige administrative meromkostninger.

6. Samlet stilles der forslaget om en række forbedringer af borgernes retsstilling på skatteområdet. Dette skal ikke tages som udtryk for, at jeg mener borgernes retsstilling på skatteområdet er svag. Men det er altid mulig at forbedre administrationen på dette område som på andre områder. Lovforslaget skal således ses i lyset af det løbende arbejde med at tilpasse skattelovgivningen til tidens behov.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne i lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.